

TILDA & FREDI

streszczenia odcinków 1-13

Copyright 2017
Marcin Grabowski
tel. (+48) 503 016 989
margrabia3@wp.pl
marcingrabowski.com

ODC. 1 "TILDA I FREDI"

Tilda i Fredi - oboje mają po 13 lat - zaczynają dzień od spotkania w parku. Fredi pstryknięciem palcami wyczarowuje interaktywne gry a Tilda bawi się swoim magicznym Okiem; nosi je poza obrębem swojego ciała widząc w dwóch miejscach jednocześnie.

Nadchodzi wyrośnięta Stelma Jajeczna, przegania Tildę i Frediego. Stelma też ma pewien dar: nie ulega zaklęciom miłosnym i zawsze ma ze sobą Czekoladowe Iwony, mega-smaczne batony czekoladowe, którymi z nikim się nie dzieli.

Po lekcjach Tilda i Fredi odwiedzają nieczynną fabrykę słodyczy. Mieszka w niej staruszka Dziadba. Fredi zabiera stamtąd lampę oliwną, w której mieszka Dżinn. A Dżinny spełniają życzenia! Tilda i Fredi nie chcą mieć problemów ze szkołą, ze starymi. Chcą mieć święte spoko. Dżinn zapewnia, że życzenie zostanie spełnione i następnego dnia życzenie rzeczywiście działa. Z rodzicami ekstra, w szkole ekstra, Stelma Jajeczna miła jak nigdy wcześniej, na prawo i lewo rozdaje Czekoladowe Iwony, wszędzie same atrakcje. Nie do wiary, że życie bez problemów jest możliwe. Ale Tilda i Fredi szybko się orientują, że stracili swoje moce. Oko Tildy choruje, a Fredi nie może wyczarować nawet najprostszej gry. Bez mocy dzieciaki czują się tak beznadziejnie, że nawet bombastyczny smak Czekoladowych Iwon nie przynosi im radości.

Od Dziadby dowiadują się, że życzenie można cofnąć tylko w jeden sposób: trzeba dotrzeć do Żabesa, władcy Ósmej Krainy, strażnika Księgi Życzeń i Zaklęć i wykreślić z niej wypowiedziane życzenie. Misja niemożliwa do wykonania, bo przecież nikomu nie udało się dotrzeć do mitycznej Ósmej Krainy, przynajmniej Tilda i Fredi nikogo takiego nie znają. Dzieciaki proszą Dziadbę o pomoc w dotarciu do Ósmej Krainy. Życzenie Tildy i Frediego działa również na Dziadbę, która nagle zamienia się w wielkiego puchacza. Na jego grzbiecie Tilda, Fredi i Dżinn wyruszają do Ósmej Krainy, żeby odnaleźć tajemniczą księgę i odzyskać swoje moce. Zbieg okoliczności sprawia, że do Ósmej Krainy przedostaje się też Stelma i jej były chłopak, Lerłak.

ODC. 2 "CHAOS W ÓSMEJ KRAINIE"

Tunel wypływa naszych bohaterów nad Iskrą - stolicą Ósmej Krainy. Miasto właśnie najeżdża kawaleria przebiegłego Karła Albericha. Najeżdźca tryumfuje! Korzystając z nieuwagi Żabesa, Alberich kradnie Księgę Życzeń i Zaklęć. Ten, kto ją ma, posiada moc czarnoksięską, władzę nad Ósmą Krainą i wszystkimi światami równoległymi.

Oczy Albericha strzelają złotym laserem. Puchacz obrywa w skrzydło. Bohaterowie spadają na gumowe rośliny w ogrodach Żabesa. Strażnika Księgi Życzeń i Zaklęć oraz Władcę Ósmej Krainy zastają w stanie skrajnej rozpacz. Żabes - wielka ropucha o złotym sercu - stracił kontrolę nad całą krainą, Alberich zakpił sobie z niego kradnąc Księgę... Żabes obwinia się o wszystkie nieszczęścia. Tilda, Fredi i Dżinn pocieszają go, ale sami wpadają w minorowe nastroje, kiedy dociera do nich, że w Księdze zapisane są zaklęcia dotyczące również ich. Bez magicznej księgi Żabes nie jest w stanie przywrócić Tildzie i Frediemu ich dawnych mocy.

Tunel wypływa ciężarówkę ze Stelmą i Lerłakiem wprost na kolumnę jeźdźców, w której porusza się Alberich. Towarzyszy mu komando pięciu wyjątkowo paskudnych kreatur. Alberich porywa Stelmę, a Lerłaka każe wcielić do batalionu karnego.

Tilda i Fredi postanawiają ruszyć śladem przebiegłego karła. Chcą go dorwać i odebrać mu magiczną księgę. Nie mogą liczyć na pomoc zrozpaczonego Żabesa i co gorsza, w podróż nie może wyruszyć Dziadba; laser Albericha zranił jej rękę, musi wracać do Kosmatego Miasta. Żabes otwiera tunel i odsyła ją z powrotem. Dziadba rozplywa się w świetle...

Tilda i Fredi zostają sami. Od teraz mogą liczyć tylko na siebie, no i Dżinna. Razem wyruszają w podróż po Ósmej Krainie, aby odnaleźć karła Albericha, odebrać mu księgę i wrócić z nią do Żabesa. Jeśli im się nie uda, nie odzyskają swoich mocy a Ósmą Krainę czeka destrukcja i zagłada. Nie można spodziewać się niczego innego, kiedy magiczna księga spoczywa w łapskach szalonego Albericha.

ODC. 3 "PAN I NIEWOLNIK"

Tymczasem w Kosmatym Mieście. -Co się dzieje z Tildą i Fredim? - zastanawiają się ich przyjaciele: Ejo, Jejo, Bejo i Bigdoń. Spryciarz Ejo na lewo podłącza się pod roaming do Ósmej Krainy i chwilę później wszystkie ziomki w szkole i na podwórku gadają o prawdziwej sensacji: Tilda i Fredi są w Ósmej Krainie! Nieliczni, którym udało się tam dotrzeć. Taki wyczyn budzi podziw i szacunek. Ale Tilda i Fredi wcale nie są zachwyceni Ósmą Krainą. Czasami naprawdę tu dziwnie, albo strasznie.

Na poboczu drogi ktoś leży. Tilda i Fredi podchodzą bliżej. To marionetka! A jaka nieszczęśliwa... Została porzucona przez dłoń, bez której nie może się poruszać, nie może dosłownie nic. Tilda, Fredi i Dżinn oferują pomoc. Marionetka żąda, żeby zanieśli ją do pobliskiego saloonu.

Alberich pokazuje Stelmie uroki władzy. Teraz, kiedy ma Księgę, kontroluje Ósmą Krainę i może nawet cofnąć wszystkie

zaklęcia, co zniszczyłoby Ósmą Krainę na zawsze; na marginesie, gdyby nie zaklęcia, to ta kraina już dawno temu by się rozpadła. Stelmie imponuje entuzjazm Albericha. Zaczyna jej się podobać ten kurdupel.

Lerłak ucieka z batalionu karnego.

Tilda i Fredi dźwigają marionetkę na plecach. Ostatnimi resztkami sił wnoszą ją do saloonu. Przy stoliku w kącie sali siedzi Dłoń. Jest rozgoryczona: -Dajcie mi spokój z tą przeklętą marionetką! Nic nie umie beze mnie zrobić. Dosyć tego! Ja też mam prawo do swojego życia - krzyczy Dłoń i tłumaczy: -W relacji z marionetką to ja jestem niewolnikiem. Bardzo kobieca ta Dłoń, zraniona. Pragnie uwolnić się od niewolniczego poruszania marionetką i spełniania jej zachcianek. Z kolei Marionetka chce panować nad Dłonią, która marionetką porusza. Musi nad nią panować, żeby żyć. Rzeczywiście, patowa sytuacja. Jak tu pomóc? - zastanawiają się Tilda i Fredi.

Szalony Alberich roztacza przed Stelmą swe uroki, ale Stelma udaje, że nic ją to nie obchodzi. Wtedy Alberich udowadnia jej jak wielką mocą dysponuje. Dzięki Księdze Życzeń i Zaklęć trzyma w ręku miliony zaklęć i może z nich dowolnie korzystać. Dotyczy to również Stelmy i jej mocy nieulegania zaklęciom miłosnym. Stelma nie pozwala już sobie na lekceważenie Albericha i zostaje jego służebnicą. Nie odpowiada jej ta rola, ale tylko w ten sposób może sobie zjednać przebiegłego karła.

Lerłak odzyskuje swoją bezszelestną ciężarówkę. Rusza w poszukiwaniu Stelmy.

"Więc stanęła kwestia na tem, jak pogodzić dupę z batem." Tilda, Fredi i Dżinn uczą Marionetkę i Dłoń jak żyć oddzielnie, aby żadne nie czuło się panem i żadne niewolnikiem. Tilda pomaga Dłoni, Fredi Marionetce. Jest przy tym dużo problemów, bo Marionetka przejawia silne pragnienie rządzenia, przy jednoczesnej niemocy działania, co ma komiczny efekt; tyran, który nie może ruszyć ręką. Z kolei Dłoń boi się życia bez ciemiężyciela i przewodnika, od którego była współzależniona. Ale ból i lęki udaje się pokonać. Każdy dostaje to, czego chce, ale dopiero wtedy, gdy przestaje tego potrzebować. Dłoń i Marionetka zaczynają nowe życie, każde na własny rachunek. Dzięki Tildzie i Frediemu odkrywają, że w szczęśliwym związku nie ma czegoś takiego jak pan i niewolnik. Zaczynają o tym rozmawiać. Kto wie, może jeszcze do siebie wrócą?

W nagrodę za pomoc - bo w Ósmej Krainie każde dobro automatycznie nagradzane jest dobrem - Tilda i Fredi dowiadują się, że Alberich grasuje hen, daleko, na drugim końcu Ósmej Krainy. Wyruszają w drogę.

ODC. 4 "WIELKI ASTRONOM"

Tilda i Fredi poznają Wielkiego Astronoma, który ogłasza - podając na to konkretne dowody - że Ósma Kraina nie jest kulą bądź jak wola niektórzy jajem, tylko niekończącą się płaszczyzną. Tilda i Fredi ulegają sugestywnej argumentacji uczonego i stają się jego uczniami. Wprowadzają się do zamku Wielkiego Astronoma i zamieszkują w baszcie, gdzie mieści się obserwatorium. Wielki Astronom zmienia światopogląd Tildy i Frediego. -Moja egzegeza ma charakter dogmatyczny i w tym tkwi jej potęga! - krzyczy Wielki Astronom - Proces budowy mojego systemu filozoficznego podzieliłem na trzy pola: pole wyjścia, pole dojścia, a między nimi - pole przejścia. - Tilda i Fredi, zafascynowani fałszywą teorią, dalej wierzyliby, że Ósma Kraina jest płaska, gdyby nie Dżinn.

Pewnej nocy Dżinn jest świadkiem jak do zamku przylatuje Alberich z podarunkami dla Wielkiego Astronoma. Fałszywy uczoney dostaje woreczek kamieni szlachetnych oraz paszport, żeby mógł wyjeżdżać i głosić swoje postępowe teorie za granicą. A wszystko za wciskanie ludziom kitu, że Ósma Kraina jest płaska. Masowe ogłupianie to tylko część wielkiego planu Albericha, aby ostatecznie zapanować nad Ósmą Krainą.

Tilda i Fredi stają do pojedynku z Alberichem, ale karzeł strzela z oczu żółtym laserem i trzeba wiać. Najlepszy ubaw ma Stelma. W ekstatycznej radości pożera całe pudełko Iwon patrząc jak Tilda i Fredi zwiewają przed szalonym karłem.

Tilda i Fredi ukrywają się, a potem wracają do zamku i kompromitują Wielkiego Astronoma. Mieszkańcy odrzucają wiarę w płaskość ich krainy i chcą spalić fałszywego naukowca na stosie, ale Astronomowi udaje się czmychnąć. Tilda i Fredi dowiadują się, jak najszybciej dotrzeć do Piwnicy - ponurej kwatery Albericha.

Wstaje dzień, na niebie wschodzi Wielka Ósemka. Z pierwszymi promieniami jej światła Tilda i Fredi ruszają w drogę.

ODC. 5 "PIOTREK SZCZUROŁAP"

Do Piwnicy jeszcze spory kawałek drogi. Na peryferiach Miasta Szczurów Tilda i Fredi spotykają Piotrka Szczurołapa. Gryzonie znowu wyrzucają go z miasta i obrzucają zgniłymi warzywami. Nikt już nie potrzebuje szczurołapów! Piotrek żali się, że nie może żyć bez szczurów. Przez tysiące lat odszczurzył niezliczoną ilość zamków i miast. Zaszczytna rola Pierwszego Szczurołapa Ósmej Krainy dawała mu dużo satysfakcji. -Co by nie mówić - mówi Piotrek - byłem wtedy szczęśliwy. Już nie wróćą dawne czasy świetności, kiedy

wyprowadzałem szczury z miasta i topiłem je w rzece...
Piotrek łamie swój flet.

Nasi bohaterowie dzwonią do Eja, Jeja, Beja i Bigdonia, którzy właśnie są na prywatce w pozostawionym samopas domu Stelmy. Ale tam syf! Jejo podpowiada, że najlepszym wyjściem z sytuacji jest teatr. Bo przez teatr nikt nie ucierpi! Za radą ziomków Tilda i Fredi pomagają szczurołapowi odzyskać reputację, ale tak, żeby nikt nie ucierpiał. -Społeczne napięcia w takich grupach jak szczury mają olbrzymią moc - przestrzega Bigdoń, który nocami czyta studenckie podręczniki swojego starszego brata, Bigdonia Zawsze Z Przodu. W każdym razie za wskazówkami przyjaciół Tilda i Fredi najpierw robią kostium i maskę szczura o tragicznym wyrazie twarzy, a potem otwierają "pułapkę na szczury", czyli Szczurzy Teatr. W nim występuje szczurołap przebrany za szczura i z miejsca podbija serca gryzoni, po pięć gwinei za bilet. Swoje role w spektaklu mają też Tilda, Fredi i Dżinn. Szczury walą do tej budy drzwiami i oknami a wychodzą tak otumanione i oszalałe, że nazajutrz wracają po jeszcze. Tragizm gry aktorskiej szczurołapa przebranego za szczura robi na nich piorunujące wrażenie.

Fragment przedstawienia: Na scenę wchodzi Piotrek przebrany za szczura. Po mistrzowskim popisie aktorskim szczur wpada w pułapkę. TRACH! - przycina go drucziana gilotyna. Widzowie wydają płaczliwe piski pełne strachu i agresji. Są wstrząśnięci widowiskiem. Teraz na scenę wchodzi Tilda, Fredi i Dżinn, przebrani za szczury. Śpiewają głupią piosenkę.

Dzięki Tildzie i Frediemu Piotrek Szczurołap pod pseudonimem artystycznym "Szczur PREVOT" staje się sławny i bogaty. Jednak sława szybko odchodzi w zapomnienie, kiedy Alberich i Stelma przerywają spektakl i informują szczury, że wielki tragiczny Prevot to nikt inny, tylko stary szczurołap. Obdzierają Piotrka z kostiumu szczura. Demaskują go. A Tildę i Frediego oskarżają o autorstwo całego przedsięwzięcia. Wybuchają zamieszki. Szczury zjadają Piotrka Szczurołapa i jego teatr. Następnym daniem mają być Tilda, Fredi i Dżinn. Bohaterowie uciekają. Maskę szczurołapa staje się dla szczurów przedmiotem kultu.

ODC. 6 "MODA NA TRUBADURA"

Tilda i Fredi spotykają nieszczęśliwego trubadura. Gościu został wykluczony z bractwa śpiewaczego za uprawianie muzyki komicznej a nie poważnie-poważnej, jak chcieliby koledzy z bractwa. -Oni tam chodzą w koturnach i śpiewają wyłącznie poważne pieśni. Nikt nie śpiewa zwyczajnie wesołych piosenek - żali się trubadur.

Tilda, Fredi i Dżinn za namową przyjaciół - Eja, Jeja, Beja i Bigdonia - ogłaszają modę na trubadura. Pod wieczór już całe miasto nuci jego wesołe melodie. Tylko koledzy z bractwa nie śpiewają. Zamiast tego, za namową Albericha i Stelmy, wydają odezwę. Najznamienitsi kompozytorzy Ósmej Krainy, moralne autorytety, ogłaszają, że są gotowi z powrotem przyjąć trubadura do swojego zacnego grona. Stawiają wszakże jeden warunek: trubadur musi ukorzyć się i okazać skruchę za uprawianie muzyki komicznej. Trubadur staje przed dylematem: ukorzyć się czy iść swoją drogą? Waha się, bo pragnie akceptacji śpiewaczego bractwa.

Do Piwnicy przybywa obdarty i zgnębiony Wielki Astronom. Stelma myślała, że to jakiś włóczęga. Alberich wyposaża Astronoma w magiczny dynks i nakazuje pognębić Tildę i Frediego. Stelma namawia Albericha, żeby im mocno dokopał. Alberich odpowiada, że poczeka w Piwnicy. Po co ma się gdziekolwiek ruszać, skoro Tilda i Fredi sami do niego przyjdą...

Trubadur postanawia ukorzyć się przed bractwem, ale Tilda i Fredi tak kompromitują arbitrowa poważnej estetyki, że Trubadur odrzuca konformizm i nabiera wiary we własną sztukę.

ODC. 7 "LAMUSY"

Przed Tildą i Fredim stoi najtrudniejsze jak do tej pory zadanie. Muszą dotrzeć do magicznego miasta IKS, które oddala się, kiedy się do niego zbliżasz. Przyjaciele próbują przeróżnych wybiegów. Podchodzą Iks od frontu, z dwóch i trzech stron jednocześnie, ale magiczne miasto zawsze się wymyka. Jeśli do niego nie wejdą, nie pójda dalej.

A problemów coraz więcej, bo jednocześnie Tilda i Fredi walczą ze Stelmą i Wielkim Astronomem. Odbierają im magiczny dynks i za jego pomocą wchodzi do magicznego miasta, a potem wyrwywają z uśpienia jego mieszkańców.

Z końcem odcinka docierają do Piwnicy - kryjówki Albericha - i od razu wpadają w jego pułapkę. Karzeł zastanawia się, co z nimi zrobić. Na początek zamienia ich w kamienie, ale nie sprawia mu to żadnej radości, więc zmienia Tildę i Frediego w bezwolnych lamusów, ich oczy zamieniają się w guziki. Dla Tildy i Frediego nie ma już ratunku.

ODC. 8 "W PIWNICY"

Tilda i Fredi są zaklęci w lamusów, ich oczy zamieniły się w guziki. Są przekonani, że Piwinica jest OK i Alberich też jest OK. Normalne lamusy.

Do Piwnicy dociera Lerłak w przebraniu wiejskiej kobiety. Na dworze Albericha trafia na Tildę i Frediego, ale oni go nie poznają, bo są bezwolnymi lamusami. Lerłak wyjmując komórkę łączy się z: Ejem, Jejem, Bejem i Bigdoniem Zawsze Z Boku. Stara paczka Tildy i Frediego przypomina naszym bohaterom, że nie są lamusami, tylko równymi ziomkami. Siła przyjaźni i pamięci okazuje się potężniejsza od czarnoksięskich mocy Albericha. Tilda i Fredi znowu są sobą. Dzięki Lerłakowi uciekają z Piwnicy.

ODC. 9 "WJAZD NA ALBERICHA"

Tilda, Fredi, Dżinn i Lerłak przygotowują plan ataku na Piwnicę. Tilda i Fredi chcą odebrać Alberichowi Księgę Zaklęć i odegrać się na karle za to, że zamienił ich w lamusów. Adamem Lerłakiem kieruje inna motywacja - Adam pragnie unieszkodliwić Albericha i odzyskać Stelmę.

Tilda, Fredi, Lerłak i Dżinn wjeżdżają bezszelestną ciężarówką do Piwnicy. Rozpoczyna się ostateczne starcie z Alberichem. Pojedynek kończy się bardzo szybko i fatalnie. Adam zostaje porażony żółtym laserem, to samo przytrafia się Tildzie i Frediemu. Oszołomieni lądują za kratami.

ODC. 10 "KRÓLOWA ÓSMEJ KRAINY"

W lochach, zza krat, Tilda i Fredi biorą Albericha podstępem. Nakłaniają go, żeby w pełni pokazał im swoją moc, jaką dysponuje dzięki Księdze Zaklęć. Zakompleksiony Alberich zamienia się w smoka, a później w komara. Wtedy Dżinn zamyka go w słoju. Stelma korzysta z okazji, chwytając księgę i pryska bezszelestną ciężarówką. Zakochany Lerłak rusza za Stelmą.

Tilda i Fredi mają niewyraźne miny. Stelma uciekła z Księgą.

Stelma, będąc w posiadaniu magicznej księgi, ogłasza się królową Ósmej Krainy i zaczyna urządzać ją po swojemu.

ODC. 11 "KONIEC ŚWIATA"

Bezszelestna ciężarówka psuje się, Stelma musi uciekać pieszo i dzięki temu Lerłak ją dogania. Adam po raz kolejny ofiaruje Stelmie miłość, ale jego uczucie zostaje brutalnie odrzucone. Zarozumiała Stelma nie umie obchodzić się z księgą, co doprowadza do katastrofy - zostają uwolnione wszystkie zaklęcia. W Ósmej Krainie rozpoczyna się koniec świata.

Tilda i Fredi namierzają Stelmę i wszelkimi sposobami próbują odebrać jej księgę zaklęć. W wielkim zamieszaniu końca świata trwa pościg, tłucze się słoń. Alberich-komar poprzysięga zemstę i odlatuje.

Ale Tilda i Fredi wcale się tym nie przejmują. Grunt, że odzyskali Księgę Zaklęć! Teraz muszą prędko dostarczyć ją Żabesowi, aby odzyskać swoje moce i zatrzymać postępujący proces końca świata w Ósmej Krainie.

ODC. 12 "KAŻDEMU WEDLE ZASŁUG"

W drodze do Iskry Tilda i Fredi obserwują postępujący proces śmierci Ósmej Krainy. Moc uwolnionych zaklęć przybiera postać wielkiej kuli i toczy się na Iskrę. Tilda i Fredi muszą dotrzeć do miasta przed wielką kulą skłębionych zaklęć. W ostatniej chwili docierają do Żabesa.

Śladem Tildy i Frediego wędrują Stelma i Lerłak; właściwie tylko Lerłak, bo Stelma siedzi mu na ramionach i go popędza. W ten sposób docierają do Iskry.

Księga Zaklęć powraca do skarbcza Żabesa. Wielka kula skłębionych zaklęć znika. Do Ósmej Krainy powraca pokój i szczęście. Na ulicach Iskry wiwatują tłumy na cześć Tildy, Frediego i Dżinna.

Żabes cieszy się: -Wszystko, co stworzyłem w Ósmej Krainie, stworzyłem doskonale. - Na co odzywa się garbaty sługa: -A mnie? - pyta. -Jak na garbatego całkiem nieźle - odpowiada Żabes.

W nagrodę Żabes obdarowuje Tildę i Frediego Nielimitowanym abonamentem na Czekoladowe Iwony, ale dzieciaki wolą inną nagrodę, już im się znudziły Czekoladowe Iwony, zamiast nich wybierają niespodziankę dla Dziadby - Żabes obiecuje przywrócić do stanu świetności dawną fabrykę słodyczy, którą niegdyś kierowała Dziadba. Nie zapomina też o bohaterskim Dżinnie, który raz na zawsze pozbywa się depresji. Natomiast Stelma zostaje srogo ukarana. Żabes wykreśla jej imię z księgi zaklęć, co oznacza, że Stelma traci swoją pierwotną moc nieulegania zaklęciom miłosnym. Żabes odsyła ją do domu.

Lerłak otrzymuje propozycję pozostania w Ósmej Krainie i piastowania zaszczytnego stanowiska strażnika skarbcza. Jednak ból złamanego serca nie pozwala Adamowi myśleć o zaszczytach. Odjeżdża bezszelestną ciężarówką na bezdroża Ósmej Krainy, aby w pustce rozlewać łzy nad swoją niespełnioną miłością. Tilda i Fredi zatrzymują Lerłaka i uświadamiają mu, że teraz, kiedy Stelma straciła swoją pierwotną moc nieulegania zaklęciom miłosnym, szanse Lerłaka na podryw Stelmy znacznie się podniosły. Teraz może mu się udać!

Po Tildę, Frediego i Dżinna przybywa Dziadba pod postacią Puchacza. Pożegnanie z Ósmą Krainą. Żabes otwiera tunel. Nasi bohaterowie znikają w jego otchłani.

ODC. 13 "DOM"

Tilda i Fredi powracają do Kosmatego Miasta. Oko Tildy przestało zamulać i śmiga z radości jak pomyłone. A Frediemu z powrotem działa moc tworzenia wirtualnych gier. Bohaterowie odzyskali swoje moce! I o dziwo, przestali jeść Czekoladowe Iwony. Po prostu im przeszło.

Lerłak podrywa Stelkę.

Tilda i Fredi pokazują ziomkom fotki i filmiki z Ósmej Krainy. Stelma częstuje Czekoladowymi Iwonami, Tilda i Fredi odmawiają, nie mają już zajawki na bombastyczne batony, wyrosli z tego. Za ich przykładem idzie reszta dzieciaków.

Stelma wreszcie ulega mocy miłości Adama Lerłaka. Od teraz są razem. Rozkoszna z nich parka.

Dzięki pomocy Tildy i Frediego Dziadba otwiera Fabrykę Słodocy. Po szkole Tilda i Fredi pomagają w sklepie. Dorabiają sobie do kieszonkowego. Po przygodach w Ósmej Krainie zrobiły się z nich zaradne dzieciaki.

Nastaje noc. Tilda i Fredi kładą się spać w swojej kryjówce. Zасыpiają. Bzzz-bzzz... Przez okno wlatuje komar z napęczniałym odwłokiem. To Alberich! Siada na twarzy Frediego, potem Tildy. W każdego wbija trąbkę i wtłacza w dzieciaki całą maź ze swojego odwłoka. Na ciałach Tildy i Frediego widnieją ukąszenia. Alberich odlatuje. Tilda i Fredi budzą się w zupełnie nowych okolicznościach.

--KONIEC 1. SERII--